

Bohumil Hrabal - Ostře sledované vlaky

Literatura

Zasláno od: Dakob

Datum zveřejnění: 25.1.2007

BOHUMIL HRABAL (1914 - 1997) OSTŘE SLEDOVANÉ VLAKY (1965)

Hrabal, B.: Ostře sledované vlaky, Československý spisovatel, Praha, 1980, páté vydání.

Příběh této novely je situován do jistého západočeského města. Odehrává se během jednoho dne - na konci druhé světové války, když se Němci posledními silami snažili ubránit se spojencům. Ovšem to není pro toto dílo to podstatné – válka a její důsledky jsou zde zobrazeny pouze zprostředkovaně, daleko důležitější jsou osudy hlavních postav, jejich problémy a činy – „malé velké“ skutky, které z postav dělají hrdiny. Novela je laděna mírně humorně, nechybí ani erotické motivy.

Hlavní postavy – Miloš Hrma – Hlavní hrdina, kterému bylo dvaadvacet let, se zaškoloval v železniční stanici na výpravčího. Prožíval poměrně zvláštní období svého života, stával se mužem. To vše pro něj bylo daleko důležitější, než všudypřítomná válka. Prožíval svoji první lásku, kvůli které se pokusil spáchat sebevraždu. Naštěstí neúspěšně, což mu dodalo novou chuť do života. Na konci příběhu se stal hrdinou – podařilo se mu vyhodit do povětří německý vlak, převážející munici na frontu. Při tomto činu však přišel společně s německým vojákem, se kterým se navzájem zastřelili, o život.

Miloš Hrma byl mladý a citlivý. Bylo mu dvacet dva let a právě se zaškoloval na nádraží do funkce výpravčího. Na železniční stanici, kde pracoval, byl výpravčím Hubička. To byl Milošův velký vzor – Hubička neměl problémy se ženami, byl to známý sukničkář. V tu dobu také vrcholilo řešení jedné aféry, která se Hubičkovi přihodila během noční služby. V tu noc byli na nádraží výpravčí Hubička a jistá telegrafistka. Oba se vzájemně sblížili a Hubička telegrafistce obtiskl na zadek několik razítek. Během celé knížky se tento „incident“ řeší, Hubička z něj nakonec vyvázl bez úhony.

Příběh novely začíná cestou Miloše do práce – vrací se na stanici po měsíci, který strávil v nemocnici. Vzpomíná a řeší své problémy: Kdysi se sblížil s Mášou, dívkou, která pracovala jako průvodčí. Byli spolu již nějakou dobu, ale když měli přistoupit k milostnému aktu, Miloš zklamal a nedokázal pokračovat. Zlomilo ho to, protože se neosvědčil jako muž. Rozhodl se spáchat sebevraždu – podřezal si žíly. Proto také strávil měsíc v nemocnici.

Během služby na stanici zažil hned několik dobrodružství. Po kolejích se často řítily německé „ostře sledované vlaky“, tzv. transporty zbraní či vojáků na frontu i z fronty. Tyto vlaky se často stávaly terčem partyzánů, byly tedy velmi přísně hlídány a také od pracovníků drah se vyžadovala naprostá přesnost. Jednou se na Milošově stanici tento vlak opozdil. Dva ozbrojení Němci si chtěli s sebou vzít výpravčího Hubičku, ale nakonec s nimi jel Miloš. Pro nádražáka to znamenalo téměř jistou smrt, Němci neměli slitování. Když ale viděli Milošovy jizvy na zápěstích, pustili ho. Hubička mu tak byl nadosmrti vděčný.

V díle vystupuje také postava přednosta stanice. Ten byl velmi ctižádostivý a tak trochu nafoukaný,

ale dalo se s ním vyjít. Jeho zálibou byl chov holubů. Vzhledem k jeho pracovnímu nasazení ho v brzké době mělo čekat povýšení. Jenže se ho nedočkal – v tu nejméně vhodnou chvíli přijela na stanici komise, která měla vyšetřit Hubičkův případ s telegrafistkou. Pan přednosta zrovna čistil holubník, a tak byl patřičně zaneřáděn. Navíc Hubička s Milošem v tu dobu podřimovali ve službě, a tak byla komise právem znechucená.

V poslední části knihy se Miloš od Hubičky dozvěděl, že v noci jejich stanicí projede německý vlak plný munice. Hubička se jej rozhodl zničit – vhodit mu do vagónu bombu. Tu noc přišla na stanici jistá slečna, Němka, která měla Hubičkovi sdělit podstatné informace týkající se transportu. Ve chvíli volna se jí Miloš svěřil se svými problémy a dívka se s ním ochotně pomilovala a učinila jej tak mužem. Miloš, který byl na sebe v tu chvíli velmi hrdý, se rozhodl vhodit bombu do vlaku sám. Vylezl na návěstidlo u tratě, a když byl vlak přibližně v polovině, hodil do jednoho z vagónů bombu. Na konci vlaku na něj však čekalo překvapení – německý voják, který vlak hlídal. Střelil po něm, jenže voják učinil ve stejnou chvíli totéž. Oba byli postřelení a spadli vedle tratě. V posledních chvílích života přemýšlel Miloš o tom, že voják asi také má někde rodinu. Umíral, ale přesto se cítil jako hrdina. Ještě se totiž dočkal detonace, která zničila vlak.